

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade, Fausto da Silva Rodrigues de Andrade

Ответници: José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA, Jorge Oliveira Pinto

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „използване на превозни средства“ не обхваща случая, в който селскостопански трактор е участвал в произшествие и основната му функция към момента на настъпване на това произшествие не е била да служи като средство за транспорт, а да генерира, като работна машина, двигателната сила, необходима за задвижване на полтата на хербицидна пръскачка.

(¹) ОВ С 475, 19.12.2016 г.

Определение на Съда (трети състав) от 23 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Pordenone — Италия) — Наказателно производство срещу Giorgio Fidenato

(Дело С-107/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Селско стопанство — Генетично модифицирани храни и фуражи — Спешни мерки — Национална мярка, забраняваща отглеждането на генетично модифицирана царевица MON 810 — Приемане и поддържане на мярката — Регламент (ЕО) № 1829/2003 — Член 34 — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Членове 53 и 54 — Условия за прилагане — Принцип на предпазните мерки)

(2018/С 032/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Pordenone

Страна в главното производство

Giorgio Fidenato

Диспозитив

- 1) Член 34 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи във връзка с член 53 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните трябва да се тълкува в смисъл, че Европейската комисия не е длъжна да приеме спешни мерки по смисъла на последния член, когато дадена държава членка я информира официално съгласно член 54, параграф 1 от последния регламент за необходимостта на приеме такива мерки, при положение че не е очевидно, че продукт, разрешен с Регламент № 1829/2003 или в съответствие с този регламент, може да представлява сериозен риск за здравето на хората, животните или околната среда.
- 2) Член 34 от Регламент № 1829/2003 във връзка с член 54 от Регламент № 178/2002, трябва да се тълкува в смисъл, че след като официално е информирала Европейската комисия за необходимостта да прибегне до спешни мерки и когато Комисията не е приела никакви мерки съгласно член 53 от Регламент № 178/2002, дадена държава членка може да приеме такива мерки на национално ниво.

- 3) Член 34 от Регламент № 1829/2003 във връзка с принципа на предпазните мерки, предвиден в член 7 от Регламент № 178/2002, трябва да се тълкува в смисъл, че не оправомощава държавите членки да приемат съгласно член 54 от Регламент № 178/2002 временни спешни мерки единствено на основание на този принцип, без да са налице материалните условия, предвидени в Регламент № 1829/2003.

(¹) ОВ С 165, 10.5.2016 г.

Определение на Съда (осми състав) от 16 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte — Хърватия) — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo/Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić

(Дело C-476/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Качество „юрисдикция“ на запитващия орган — Независимост — Явна недопустимост на преюдициалното запитване)

(2018/C 032/06)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

Ответници: Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Министерството на морските въпроси, транспорта и инфраструктурата — дирекция „Гражданско въздухоплаване, електронни съобщения и пощи“, Хърватия), с акт от 26 август 2016 г., е явно недопустимо.

(¹) ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Определение на Съда (осми състав) от 16 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Дело C-491/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 3, параграф 1 — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Понятие за многогодишна програма — Приложно поле)

(2018/C 032/07)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo